

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4630/2018
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, др Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Југослав Љубисављевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Инфостан", Београд, чији је заступник Градско јавно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 803/2017 од 12.04.2018. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 803/2017 од 12.04.2018. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17779/2014 од 26.10.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да уговорни однос о пружању комуналне услуге између парничних странака, за стан у ..., ..., стан бр. ..., површине 87 м2, није настао (непостојећи уговор). Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да његове обавезе укључујући и плаћање цене комуналне услуге према туженом за наведени стан, а због некоришћења предметног стана, није настала почев од 28.12.2007. године, као дан извршеног сметања поседа на штету тужиоца и даље. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере којим је тужилац тражио да се наложи туженом да од извршности привремене мере па до правноснажног окончања поступка све рачуне за утрошену воду и преостале услуге за предметни стан испоставља ББ из ..., као стварном кориснику комуналних услуга, како је изреком наведено. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 803/2017 од 12.04.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Имајући у виду стање у спису, предмет тужбеног захтева је утврђење да уговорни однос парничних странака, поводом вршења комуналних услуга, није настао. У погледу ове врсте спора судска пракса је уједначена. У конкретном случају, судови су применили материјално право које је у складу са одлукама у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе, или новог тумачења права. Следом наведеног произлази да одлука првостепеног суда на коју се ревидент позива у ревизији није меродавна за примену института посебне ревизије, јер различита судска пракса судова у првом степену не значи и неуједначену судску праксу, релевантну за примену члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, сагласно члану 404. став 2. наведеног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења, поднета је суду 10.11.2014. године, вредност предмета спора коју је тужилац определио у поднеску од 03.02.2015. године, а првостепени суд прихватио, износи 20.000,00 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић